

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0360/2013

31.10.2013

SPRAWOZDANIE

w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa)
(14605/1/2012 – C7-0000/2013 – 2013/2105(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych

Sprawozdawczynie: Maria Eleni Koppa

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA MNIEJSZOŚCI	16
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	17

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa)
(14605/1/2012 – C7-0000/2013 – 2013/2105(INI))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, szczególnie jego fragmenty dotyczące wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (14605/1/2012 – C7-0000/2013),
- uwzględniając art. 2, 3, 21, 24 i 36 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając tytuł V TUE i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 14 grudnia 2012 r.,
- uwzględniając konkluzje Międzyparlamentarnej Konferencji ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony z dnia 6 września 2013 r.,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa pt. „Bezpieczna Europa w lepszym świecie” przyjętą przez Radę Europejską w dniu 12 grudnia 2003 r. oraz sprawozdanie na temat jej wdrażania pt. „Utrzymanie bezpieczeństwa w zmieniającym się świecie”, poparte przez Radę Europejską w dniach 11–12 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 1 grudnia 2011 r. i 23 lipca 2012 r. w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz konkluzje Rady z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie łączenia i udostępniania zdolności wojskowych,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie strategii bezpieczeństwa morskiego,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 27 maja 2011 r. w sprawie ochrony krytycznej infrastruktury teleinformatycznej oraz wcześniejsze konkluzje Rady dotyczące bezpieczeństwa cybernetycznego,
- uwzględniając kodeks postępowania w sprawie łączenia i udostępniania zdolności wojskowych, przyjęty przez ministrów obrony państw członkowskich UE w dniu 19 listopada 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2013 r. zatytułowany „W kierunku bardziej konkurencyjnego i wydajnego sektora obronności i bezpieczeństwa” (COM(2013)0542),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych

z obronnością we Wspólnocie¹,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywę 2004/17/WE i 2004/18/WE²,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 12 września 2013 r. w sprawie morskiego wymiaru wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony³ oraz struktur wojskowych UE: stan obecny i przyszłe perspektywy⁴, z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony⁵, w sprawie klauzul wzajemnej obrony i solidarności UE: wymiaru politycznego i operacyjnego⁶, na temat roli wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony w przypadku kryzysów i klęsk żywiołowych spowodowanych zmianą klimatu⁷ oraz w sprawie bezpieczeństwa cybernetycznego i cyberobrony⁸, z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie wpływu kryzysu gospodarczego na sektor obrony w państwach członkowskich UE⁹, z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie rozwoju wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony po wejściu w życie Traktatu z Lizbony¹⁰ oraz z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie współpracy cywilno-wojskowej i rozwoju potencjału cywilno-wojskowego¹¹,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 13 czerwca 2013 r. dla wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa / wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, a także dla Rady i Komisji w sprawie przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ w roku 2013¹² oraz uwzględniając przegląd ESDZ z 2013 r. przedstawiony przez wysoką przedstawiciel w lipcu 2013 r.¹³,
- uwzględniając sprawozdanie wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z dnia 15 października 2013 r.,
- uwzględniając sprawozdanie ESDZ w sprawie przeglądu procedur zarządzania kryzysowego WPBiO przyjęte przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) w dniu 18 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając art. 119 ust. 1 Regulaminu,

¹ Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1.

² Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0380.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0381.

⁵ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0455.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0456.

⁷ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0458.

⁸ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0457.

⁹ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 9.

¹⁰ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 51.

¹¹ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 7.

¹² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0278.

¹³ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eas_review_en.pdf

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0360/2013),

Europejskie bezpieczeństwo i obrona w zmieniającym się świecie

1. odnotowuje poważne i nieustanne zmiany w środowisku geopolitycznym, które charakteryzują wielowymiarowe i asymetryczne zagrożenia, międzynarodowy terroryzm, wzrost wschodzących potęg oraz strategiczny zwrot Stanów Zjednoczonych ku rejonowi Pacyfiku, większe ubóstwo, głód i niestabilność w południowym sąsiedztwie UE, rosnące wyzwania w obszarze bezpieczeństwa morskiego, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i wzrost nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, wyzwania w obszarze bezpieczeństwa energetycznego, poważna systemowa niewydolność finansowa oraz dotkliwy w skutkach i długotrwały kryzys finansowy i gospodarczy mający istotny wpływ na PKB wielu państw członkowskich UE, a tym samym na krajowe budżety na obronę państw po obu stronach Atlantyku;
2. jest zdania, że rozważenie i zwiększenie roli Europy na świecie stanowi jedno z głównych wyzwań XXI w. oraz że nadszedł czas, aby państwa członkowskie Unii pokazały wolę polityczną konieczną do uczynienia z UE istotnego podmiotu na arenie międzynarodowej i gwaranta bezpieczeństwa dysponującego rzeczywistą autonomią strategiczną; uważa, że uwzględnienie ogólnoeuropejskiego podejścia do zaangażowanej i skutecznej polityki bezpieczeństwa i obrony wymaga zmiany sposobu myślenia ze strony państw członkowskich;
3. z zadowoleniem przyjmuje zatem decyzję Rady Europejskiej o przeprowadzeniu podczas szczytu w grudniu 2013 r. debaty poświęconej kwestiom bezpieczeństwa i obrony; uważa, że jest to odpowiedni czas na taką debatę, która jest okazją do podkreślenia na najwyższym szczeblu politycznym, że kwestie bezpieczeństwa i obrony wciąż mają znaczenie, a także że wymiar europejski jest obecnie istotniejszy niż kiedykolwiek, oraz do przekazania takiego przesłania społeczeństwu europejskiemu; jest przekonany, że UE musi być w stanie zapewnić bezpieczeństwo swoim obywatelom, propagować i chronić podstawowe wartości, przejąć część odpowiedzialności za pokój na świecie oraz podejmować skuteczne działania w celu zapobiegania kryzysom regionalnym w szeroko pojmowanym sąsiedztwie i zarządzania tymi kryzysami, przyczyniania się do ich rozwiązywania oraz zapewnienia sobie ochrony przed negatywnymi skutkami tych kryzysów;
4. z zadowoleniem przyjmuje również sprawozdanie wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji w sprawie WPBiO, w którym wskazano szereg przeszkód, z którymi ta polityka musi się zmierzyć; wyraża jednak ubolewanie, że w sprawozdaniu nie przedstawiono większej liczby konkretnych działań mających na celu wyeliminowanie niedociągnięć WPBiO;
5. oczekuje podjęcia podczas grudniowego szczytu konkretnych decyzji i przedstawia w niniejszym sprawozdaniu własne zalecenia, wykorzystując odpowiednie stanowiska przyjęte niedawno przez Parlament oraz zwracając szczególną uwagę na toczącą się debatę w sprawie trzech głównych (grup) zagadnień określonych podczas posiedzenia Rady Europejskiej w grudniu 2012 r.;

Wykorzystanie potencjału traktatów

6. zwraca uwagę, że w Traktacie z Lizbony wprowadzono szereg nowych instrumentów w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie;
7. podkreśla zatem możliwość ustanowienia stałej współpracy strukturalnej między państwami członkowskimi (art. 46 ust. 6 TUE), powierzenia instrumentów oraz jednostek planowania i prowadzenia operacji wojskowych w ramach WPBiO w szczególności takiej grupie państw członkowskich (art. 42 ust. 5 i art. 44 ust. 1 TUE) oraz ustanowienia funduszu początkowego na działania przygotowawcze do misji, które nie obciążają budżetu Unii (art. 41 ust. 3 TUE) i nie zostały włączone do mechanizmu ATHENA; wzywa zatem przewodniczącego Rady Europejskiej i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do ustanowienia funduszu początkowego; w tym kontekście podkreśla znaczenie uwzględniania kwestii WPBiO w tych obszarach polityki UE, które mają wielostronny wpływ na bezpieczeństwo i obronę lub mają udział w WPBiO, takich jak polityka w zakresie rozwoju i praw człowieka, polityka w zakresie badań przemysłowych i innowacji, polityka w zakresie rynku wewnętrznego, handlu międzynarodowego, polityka przestrzeni kosmicznej i inne, w celu wspierania państw członkowskich zaangażowanych w dalsze umacnianie WPBiO;
8. podkreśla znaczenie tych wspólnie uzgodnionych postanowień dla rozwoju WPBiO oraz wzywa Radę Europejską do przeprowadzenia poważnej debaty na temat ich spójnego wdrażania; wzywa przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do aktywnego udziału w tym procesie;

Pierwsza grupa zagadnień: zwiększanie skuteczności, widoczności i wpływu WPBiO

9. podkreśla, że zgodnie z traktatami celem UE jest wspieranie pokoju, jej wartości i dobrobytu jej narodów (art. 3 TUE) oraz że działania Unii na arenie międzynarodowej zmierzają do umacniania i wspierania demokracji, państwa prawa i praw człowieka oraz do zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, jak również z zasadami aktu końcowego z Helsinek oraz celami karty paryskiej, w tym z celami i zasadami dotyczącymi granic zewnętrznych (art. 21 TUE); wyraża przekonanie, że WPBiO służy osiągnięciu tych celów, i podkreśla potrzebę jej uaktualnienia;
10. podkreśla, że głównym atutem Unii Europejskiej jest dostępność różnorodnych polityk i instrumentów powiązanych ze sobą w ramach „całościowego podejścia” oraz że dzięki skuteczniejszemu uwzględnieniu WPBiO w tym podejściu możliwe jest osiągnięcie lepszych rezultatów na wszystkich poziomach; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje przegląd organizacji i funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), opublikowany w lipcu 2013 r. przez wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel, w którym uznano problemy związane z koordynacją, a także problemy dotyczące szybkości i skuteczności podejmowania decyzji w ramach WPBiO; oczekuje, że podczas grudniowego szczytu zapadną konkretne decyzje oraz że Komisja i wiceprzewodniczącą / wysoka przedstawiciel dokładnie przeanalizują dalszą integrację WPBiO w najbliższym wspólnym komunikacie w sprawie realizacji całościowego podejścia;

11. ponownie wyraża przekonanie, że chociaż nadal obowiązują elementy europejskiej strategii bezpieczeństwa z 2003 r., uzupełnionej w 2008 r., UE musi zrewidować i uzupełnić tę strategię, uwzględniając aktualne wydarzenia oraz nowy układ wyzwań i zagrożeń w dziedzinie bezpieczeństwa, ponownie określając swoje strategiczne interesy, cele i priorytety, przywiązując przy tym większą wagę do ochrony swoich obywateli, obrony krytycznej infrastruktury oraz sąsiedztwa Unii, a także dostosowując różne szczegółowe strategie regionalne i tematyczne; uważa, że doprowadzi to do powstania bardziej przejrzystych strategicznych ram działań zewnętrznych UE oraz do większej spójności, a jednocześnie umożliwi lepsze informowanie obywateli o wyzwaniach i zagrożeniach, jakie niesie za sobą przyszłość; zwraca się zatem do Rady Europejskiej o rozpoczęcie debaty w sprawie odpowiednich ram strategicznych dla Unii, upoważnienie wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel do przedstawienia wniosków w tej sprawie przed końcem 2014 r. oraz o zapewnienie zrównoważonych działań następczych podlegających regularnej aktualizacji, tak jak zostało to pierwotnie ustalone w kontekście europejskiej strategii bezpieczeństwa;
12. apeluje, by przegląd ram strategicznych UE stał się podstawą opracowania białej księgi dotyczącej unijnej polityki bezpieczeństwa i obrony, oraz proponuje, aby Rada Europejska zainicjowała ten proces; wzywa ponadto państwa członkowskie UE, aby uwzględniały wymiar europejski w krajowych strategiach bezpieczeństwa, białych księgach oraz przy podejmowaniu decyzji w dziedzinie obrony; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do opracowania wspólnego szablonu pomocnego przy opracowywaniu poszczególnych przeglądów krajowych;
13. podkreśla potrzebę zadbania o to, by UE – poprzez operacje zarządzania kryzysowego – była w stanie przyczynić się do zapobiegania konfliktom oraz stabilizowania i rozwiązywania ich;
14. jest zdania, że wprowadzenie na mocy traktatów (art. 42 ust. 7 TUE i art. 222 TFUE) klauzul wzajemnej obrony i solidarności zwiększa wśród obywateli europejskich poczucie, że dzielą wspólny los; przypomina państwom członkowskim, że tylko w duchu zaangażowania, wzajemnego zrozumienia i prawdziwej solidarności Unia będzie w stanie odgrywać swoją globalną rolę, zwiększając tym samym poziom bezpieczeństwa Europy i jej obywateli; pochwała zatem Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) za wspólny wniosek w sprawie ustaleń dotyczących wdrożenia przez Unię klauzuli solidarności oraz wzywa szefów państw lub rządów do potwierdzenia swojego zobowiązania do wzajemnej solidarności oraz do zapewnienia jasnej operacyjnej wykładni obydwu klauzul;
15. z niepokojem zauważa, że liczba i terminowość podejmowania misji i operacji w ramach WPBiO, jak również rozwój cywilnych, a w szczególności wojskowych środków i zdolności na potrzeby WPBiO, są nieadekwatne do potrzeb, biorąc pod uwagę coraz większe zagrożenie bezpieczeństwa i stabilności w sąsiedztwie UE; wyraża w szczególności ubolewanie w związku z ograniczonym ogólnym zakresem misji w ramach WPBiO dotyczących kryzysów w Libii i na Mali; ubolewa z powodu braku elastyczności procedur podejmowania decyzji w UE, który prowadzi do opóźnienia skutecznych reakcji w sytuacjach kryzysowych, co pokazują dwa wspomniane przykłady; wzywa do obserwowania sytuacji i utrzymania zaangażowania operacyjnego w Europie Wschodniej

i na Kaukazie Południowym, które przynosi pozytywne rezultaty; apeluje o wykazanie większych ambicji i podejmowanie znacznych wysiłków w celu poprawy planowania przyszłych misji i operacji w ramach WPBiO poprzez wyciąganie wniosków z dotychczasowych doświadczeń, a także wzywa do opracowania odpowiednich strategii wyjścia; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do pokierowania tym procesem i z tego względu uznaje jej sprawozdanie opublikowane dnia 15 października 2013 r. za istotny krok na drodze do zwiększenia skuteczności i aktywności WPBiO;

16. podkreśla potrzebę zwiększania widoczności europejskiego zarządzania kryzysowego oraz skoncentrowania wszelkich wysiłków w ramach WPBiO, z wykorzystaniem – w razie potrzeby – postanowień art. 44 TUE dotyczących podejmowanej przez Radę decyzji, w której powierza się przeprowadzenie danej misji grupie państw członkowskich, które wyrażają taką wolę i dysponują zdolnościami wymaganymi dla tej misji;
17. wyraża zaniepokojenie – w oparciu o doświadczenia z niedalekiej przeszłości – w związku z brakiem pełnego wykorzystania potencjału całościowego podejścia do zarządzania kryzysowego; uważa, że – jak pokazuje pozytywny przykład działań w Rogu Afryki – misje i operacje nabierają większego znaczenia, jeśli stanowią element strategii regionalnej; zwraca uwagę na dokument pt. „Propozycje procedur zarządzania kryzysowego dla operacji zarządzania kryzysowego w ramach WPBiO”, zatwierdzony przez państwa członkowskie w dniu 18 czerwca 2013 r.;
18. wzywa do zajęcia się funkcjonalnymi problemami cywilnych misji w ramach WPBiO, szczególnie w zakresie szybkości wdrażania i obsadzania stanowisk, poprzez dokonanie przeglądu ich ram prawnych i finansowych, które często komplikują proces decyzyjny i prowadzą do opóźnień; wzywa do zwiększenia liczby wykwalifikowanych i niezależnych politycznie osób odpowiedzialnych za strategiczne planowanie misji, ponieważ jest ich zbyt mało w porównaniu z liczbą misji; ponadto wzywa państwa członkowskie do utworzenia rezerwowego korpusu cywilnego, który w razie potrzeby mógłby być szybko zaangażowany w misje; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje ustanowiony niedawno stały magazyn WPBiO;
19. przypomina swoją rezolucję z 2001 r., w której wzywał do utworzenia europejskiego cywilnego korpusu pokojowego; pochwała ostatnie wysiłki dotyczące utworzenia ochotniczego korpusu pomocy humanitarnej w ramach Komisji oraz zespołu ekspertów od mediacji, dialogu i pojednania w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych; pochwała również nawiązywanie i prowadzenie partnerstw na rzecz budowania pokoju między Europejską Służbą Działań Zewnętrznych a odpowiednimi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego;
20. podkreśla ważną rolę mediacji i dialogu w pokojowym zapobieganiu konfliktom i rozwiązywaniu ich; pochwała postępy ESDZ w umacnianiu swoich zdolności mediacyjnych i potwierdza swoje poparcie dla dalszego umacniania europejskich zdolności w tym obszarze; uważa, że udane zaangażowanie Parlamentu w procesy mediacji pokazały, że parlamentarzyści mogą odgrywać ważną rolę we wspieraniu procesów mediacji i dialogu; zamierza podejmować dalsze wysiłki w tym zakresie;
21. proponuje włączenie doradców zajmujących się tematyką praw człowieka i problematyką płci do wszystkich misji WPBiO oraz zachęca do wymiany najlepszych praktyk między

misjami WPBiO, aby w pełni uwzględnić kwestie praw człowieka oraz aby w pełni chronić kobiety i uwzględniać ich sytuację podczas rozwiązywania konfliktów i po ich zakończeniu; wzywa Radę i ESDZ do podjęcia dalszych działań w kierunku uwzględnienia aspektów płci w planowaniu misji w ramach WPBiO;

22. podkreśla, że skuteczne operacje wojskowe wymagają przejrzystych struktur dowodzenia i kontroli; ponownie opowiada się zatem za ustanowieniem stałego wojskowego sztabu operacyjnego; wyraża ubolewanie w związku z brakiem postępu w tej sprawie i zdecydowanym sprzeciwem niektórych państw członkowskich; podkreśla ponadto, że skuteczna WPBiO wymaga odpowiedniego systemu wczesnego ostrzegania i wsparcia ze strony wywiadu; jest zatem zdania, że w ramach sztabu operacyjnego należy uwzględnić komórki odpowiedzialne za gromadzenie informacji wywiadowczych oraz za wczesne ostrzeganie / orientację sytuacyjną;
23. ponownie wyraża poparcie dla tymczasowego rozwiązania i zwraca uwagę na swój wniosek w sprawie poprawy statusu centrum operacyjnego działającego obecnie na potrzeby misji w Rogu Afryki oraz zapewniającego pomoc w planowaniu działań wojskowych i koordynacji między podmiotami w terenie; zwraca się do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel o stworzenie takiej możliwości – przy uwzględnieniu ograniczeń w postaci obecnego rozmiaru i infrastruktury centrum – w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania istniejących zasobów oraz o zbadanie możliwości rozszerzenia jego zasięgu geograficznego na inne ważne regiony; uważa, że taki organ powinien posiadać zdolność prawną i wypełniać zadanie koordynowania zamówień publicznych między Brukselą a kwaterami głównymi poszczególnych misji, z wykorzystaniem korzyści skali w celu zmaksymalizowania oszczędności;
24. zauważa, że grupy bojowe UE nie zostały jeszcze nigdy rozmieszczone, i uważa, że z biegiem czasu trudno będzie uzasadnić sens ich istnienia; podkreśla, że stanowią one ważne narzędzie formowania sił w odpowiednim czasie, szkoleń i szybkiego reagowania; z zadowoleniem przyjmuje decyzję w sprawie omówienia tej kwestii podczas grudniowego szczytu; jest przekonany, że UE powinna dysponować stałymi siłami zbrojnymi o wysokiej gotowości do działań, złożonymi z sił powietrznych, morskich, cyberobrony i sił specjalnych oraz wykazującymi wysoki poziom ambicji; podkreśla, że grupy bojowe UE powinny być zdolne do rozmieszczenia w przypadku każdego rodzaju kryzysu, w tym klęski humanitarnej spowodowanej zmianą klimatu; opowiada się za bardziej elastycznym i ukierunkowanym podejściem na rzecz zwiększania możliwości reagowania i dostosowania się do różnych sytuacji kryzysowych oraz na rzecz osiągnięcia poprawy w zakresie modułowości tych struktur, co pozwoli na uzupełnienie brakujących zdolności podczas wstępnych faz realizacji operacji w ramach WPBiO, a jednocześnie nie będzie umniejszać zdolności operacyjnych grupy bojowej jako całości;
25. podkreśla, że należy poczynić większe wysiłki na rzecz integracji na szczeblu UE takich inicjatyw jak Eurokorpus lub europejska grupa lotnicza;
26. potwierdza, że obecny system finansowy oparty na zasadzie, zgodnie z którą poszczególne państwa samodzielnie finansują swój udział w operacjach (ang. „costs lie where they fall”), stanowi poważny problem dla WPBiO, ponieważ prowadzi do opóźnień lub całkowitych zastoju w procesie decyzyjnym dotyczącym w szczególności szybkiego

rozmieszczenia grup bojowych; zaleca państwom członkowskim, aby uzgodniły unijny mechanizm finansowania oparty na podziale obciążeń w przypadku wykorzystania grup bojowych pod auspicjami UE w celu zapewnienia im realnego funkcjonowania w przyszłości; zwraca się również z wnioskiem, aby – w trosce o spójność i skuteczność – ESDZ mogła sprawować kontrolę nad instrumentami finansowymi powiązаныmi z działaniami zarządzania kryzysowego, które planuje i prowadzi; oczekuje od wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel oraz zainteresowanych państw członkowskich przedstawienia konkretnych wniosków w tej sprawie;

27. wyraża ponadto zaniepokojenie w związku z możliwym oddziaływaniem kryzysu gospodarczego i kryzysu zadłużenia na gotowość państw członkowskich UE do wnoszenia wkładu w misje i operacje w ramach WPBiO, zwłaszcza te mające wpływ na kwestie wojskowe i obronne; wzywa zatem do rozszerzenia zakresu mechanizmu ATHENA oraz wykorzystania funduszu początkowego (art. 41 ust. 3 TUE) w celu zapewnienia szybkiego finansowania pilnych zadań; podkreśla jednak, że nawet jeżeli WPBiO wymaga dodatkowych środków, należy je zapewnić z uwzględnieniem ograniczeń budżetowych;
28. zachęca państwa członkowskie do zbadania możliwości związanych ze stałą współpracą strukturalną oraz do rozpoczęcia wdrażania tego postanowienia traktatu w celu rozwiązania problemu powszechnego „zmęczenia materiału” w przypadku WPBiO oraz pogłębienia współpracy i integracji wojskowej; wzywa Radę Europejską do zapewnienia jasnych wytycznych w sprawie wdrażania tego postanowienia i zachęca państwa członkowskie, które nie są tym zainteresowane, do konstruktywnego współdziałania; podkreśla, że należy zapewnić możliwość przystąpienia do tej współpracy na późniejszym etapie, aby zapewnić elastyczność i uniknąć Europy dwóch prędkości;
29. wskazuje, że w żywotnym interesie UE leży zagwarantowanie bezpiecznych i otwartych warunków na morzu, które umożliwią swobodny handel oraz pokojowe, legalne i zrównoważone korzystanie z bogactw oceanów; podkreśla potrzebę rozwoju zagranicznej polityki morskiej na szczeblu UE, której celem byłyby ochrona i zachowanie krytycznej infrastruktury, otwartych dróg morskich i zasobów naturalnych i która kładłaby nacisk na pokojowe rozwiązywanie konfliktów w kontekście prawa międzynarodowego oraz zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza; oczekuje przyjęcia europejskiej strategii bezpieczeństwa morskiego zgodnie z konkluzjami Rady z kwietnia 2010 r. oraz wzywa do opracowania szczegółowego planu jej wdrażania; zwraca uwagę, że integracja nadzoru morskiego w odniesieniu do poszczególnych sektorów i granic stanowi obecnie międzysektorowe narzędzie zintegrowanej polityki morskiej UE; podkreśla znaczenie szybkiej realizacji projektu dotyczącego wspólnego mechanizmu wymiany informacji oraz tworzenia powiązań między zintegrowaną polityką morską a WPBiO w celu poprawy wzajemnej wymiany informacji;
30. zaznacza, że należy zapobiegać militaryzacji takich regionów jak Arktyka i podkreśla potrzebę wykorzystywania pokojowych środków rozwiązywania konfliktów, w tym instrumentów handlowych;
31. zwraca się do Rady Europejskiej o ponowne potwierdzenie znaczenia przestrzeni kosmicznej, która stanowi podstawę strategicznej autonomii UE i jej państw

członkowskich, oraz możliwości uzyskania niezależnego dostępu do przestrzeni kosmicznej poprzez rozwój pojazdów wynoszących i satelitów; przypomina o znaczeniu gromadzenia dokładnych informacji wywiadowczych na potrzeby zarówno cywilnych, jak i wojskowych misji i operacji w ramach WPBiO; podkreśla w szczególności rolę zasobów kosmicznych w dziedzinie zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego zarówno przed kryzysem, w trakcie kryzysu, jak i po jego zakończeniu; zachęca Komisję do opracowania specjalnej polityki wsparcia rozwoju zasobów kosmicznych o licznych zastosowaniach;

32. przypomina o rosnącym znaczeniu stawiania czoła zagrożeniom dla bezpieczeństwa cybernetycznego; zachęca Radę Europejską do opracowania wytycznych dotyczących wdrażania europejskiej strategii bezpieczeństwa cybernetycznego oraz do przedsięwzięcia konkretnych środków służących ochronie infrastruktury IT oraz inwestowania w zacieśnianie ogólnounijnej współpracy w zakresie procedur zarządzania kryzysowego oraz ćwiczeń, kształcenia i szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa cybernetycznego; wzywa Komisję oraz wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel do zagwarantowania, że polityka bezpieczeństwa cybernetycznego jest prowadzona na szczeblu międzysektorowym, a także do zapewnienia odpowiednich powiązań między wewnętrzną i zewnętrzną polityką bezpieczeństwa UE; wzywa wszystkie państwa członkowskie do opracowania lub sfinalizowania odpowiednich krajowych strategii bezpieczeństwa cybernetycznego oraz dążenia do większego stopnia synchronizacji na szczeblu Unii;
33. zwraca się do Rady Europejskiej o potwierdzenie znaczenia dostaw energii do Europy oraz zdywersyfikowanego i zrównoważonego dostępu do źródeł energii; zauważa, że niektóre państwa członkowskie nie mają możliwości dywersyfikacji swoich dostaw energii, przez co osłabia się ich pozycja; popiera w tym względzie dążenie państw członkowskich do współpracy w sytuacjach kryzysowych; podkreśla, że kwestie związane z ochroną infrastruktury krytycznej w Europie powinny prowadzić do uruchomienia klauzuli wzajemnej obrony i/lub klauzuli solidarności; zwraca również uwagę, że do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego przyczynia się już operacja ATALANTA mająca na celu walkę z piratami, którzy od 2008 r. uprowadzili kilka zbiornikowców do przewozu ropy; uważa zatem, że aspekty te należy uwzględnić w niezbędnym podejściu strategicznym; podkreśla w związku z tym, że dostawy energii mają kluczowe znaczenie dla powodzenia misji i operacji w ramach WPBiO;
34. kładzie nacisk na znaczenie efektywności energetycznej w dziedzinie obrony, a zwłaszcza podkreśla konieczność oceny skutków zużycia energii dla budżetów na obronę i dla skuteczności wojskowej, a także konieczność opracowania szczegółowej strategii efektywności energetycznej dla sił zbrojnych;
35. podkreśla znaczenie dalszego rozwoju partnerstw przez UE oraz pogłębiania dialogu na temat bezpieczeństwa, jaki Unia prowadzi z ONZ, organizacjami regionalnymi i zainteresowanymi stronami; w tym z państwami Partnerstwa Wschodniego i południowego sąsiedztwa;
36. zwraca uwagę, że UE powinna nadal angażować się w działania ONZ, Unii Afrykańskiej, OBWE i Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) w celu wymiany analiz i współpracy na rzecz rozwiązywania problemów związanych z polityką

ekologiczną oraz ze zmianą klimatu, w tym z ich wpływem na bezpieczeństwo; podkreśla potrzebę podjęcia działań zapobiegawczych i wzywa UE do rozwoju i poprawy zdolności wczesnego ostrzegania;

37. wzywa do zacieśnienia współpracy między strukturami UE i NATO w ramach podejścia na rzecz wzajemnego uzupełniania się i lepszej koordynacji, tak aby pomóc w unikaniu powielania działań między dwoma partnerami i skutecznie stawić czoła nowym zagrożeniom; jest przekonany, że skuteczniejsza WPBiO nie będzie miała negatywnego wpływu na bezpieczeństwo zbiorowe i powiązania transatlantyckie, a w rzeczywistości przyczyni się do ich umocnienia; stwierdza, że rozwój zdolności obronnych w kontekście UE przyniesie również korzyści NATO; zwraca uwagę na konstruktywną współpracę w zakresie unijnej inicjatywy łączenia i wymiany oraz inicjatywy NATO dotyczącej inteligentnej obrony; pochwała wyrażony przez Cypr zamiar przystąpienia do programu NATO „Partnerstwo dla Pokoju”, który może stanowić przełom, i wzywa Turcję do przyjęcia równie konstruktywnej postawy; wzywa do ustanowienia kompleksowych ram współpracy UE-NATO oraz do pogłębienia dialogu politycznego, przy pełnym poszanowaniu procesu decyzyjnego każdej ze stron;
38. jest zdania, że UE musi być w stanie prowadzić autonomiczne działania – zwłaszcza we własnym sąsiedztwie – które jednak muszą być zawsze zgodne z postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych i zapewniać całkowite przestrzeganie międzynarodowego prawa humanitarne;

Druza grupa zagadnień: wzmocnienie rozwoju zdolności obronnych

39. ponownie wyraża zaniepokojenie kolejnymi cięciami w krajowych budżetach na obronę, które uniemożliwią utrzymanie krytycznych zdolności wojskowych i doprowadzą do nieodwracalnej utraty wiedzy fachowej i technologii; zauważa, że braki w zdolnościach państw członkowskich uwiarydliły się podczas operacji w Libii i na Mali oraz że kryzys gospodarczy spotęgował istniejące problemy strukturalne; ponownie wyraża jednak pogląd, że problem ten jest nie tyle problemem natury budżetowej, co politycznej;
40. zwraca uwagę na propozycje przedstawione przez wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel w sprawozdaniu w sprawie WPBiO z października 2013 r., a w szczególności propozycje dotyczące wprowadzenia zachęt do współpracy w obszarze zdolności obronnych, w tym zachęt o charakterze podatkowym; podkreśla, że państwa członkowskie mają szansę czerpać pełnię korzyści ze ściślejszej współpracy w celu osiągnięcia efektywności wojskowej oraz podejmowania lepszych i rozsądniejszych decyzji o optymalizacji i sposobie wykorzystania skromnych zasobów poprzez tworzenie synergii i skoordynowane ograniczenie zbędnego powielania, zbyt licznych i przestarzałych zdolności;
41. z zadowoleniem przyjmuje trwający przegląd planu rozwoju zdolności jako podstawę dla długofalowej koncepcji wspólnej transformacji na rzecz budowania zdolności; uważa, że ta koncepcja transformacji powinna być przedmiotem regularnych dyskusji, a proces jej wdrażania należy zoptymalizować i, w razie potrzeby, dokonać jego przeglądu;
42. zwraca uwagę na misję Europejskiej Agencji Obrony (EAO) określoną w art. 42 ust. 3 i art. 45 TUE, w których powierza się agencji ważne zadania polegające na wdrażaniu

stałej współpracy strukturalnej, formułowaniu europejskiej polityki w zakresie zdolności i uzbrojenia, rozwoju zdolności wojskowych państw członkowskich oraz umacnianiu bazy przemysłowej i technologicznej sektora obrony, lecz bez finansowych implikacji dla budżetu UE;

43. uważa, że – chociaż nie jest to panaceum na wszystkie problemy – łączenie i udostępnianie zdolności wojskowych stanowi istotną reakcję na braki w europejskich zdolnościach; z zadowoleniem przyjmuje rolę EAO w ułatwianiu tego zadania oraz dotychczas osiągnięty postęp; jest zdania, że łączenia i udostępniania zdolności wojskowych nie należy postrzegać wyłącznie w kategoriach wspólnego pozyskiwania zdolności, lecz również w kategoriach integracji, oraz że proces ten powinien obejmować wspólne utrzymywanie i wykorzystywanie zdolności;
44. apeluje o wzmocnienie roli Europejskiej Agencji Obrony (EAO) w obszarze koordynacji zdolności, w celu powstrzymania powielania i istnienia równoległych programów w państwach członkowskich, powodujących nadmierne obciążenia dla podatników;
45. zachęca państwa członkowskie UE do usprawnienia procesu wymiany informacji dotyczących planowania obronnego oraz do uwzględnienia rozwiązań w zakresie łączenia i udostępniania zdolności wojskowych – zgodnie z kodeksem postępowania w sprawie łączenia i udostępniania zdolności wojskowych – w krajowych cyklach planowania obronnego i procesach decyzyjnych;
46. podkreśla, że wzajemne zaufanie, przejrzystość i wiarygodność stanowią kluczowe czynniki mające wpływ na skuteczność wszelkich wspólnych wysiłków podejmowanych w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; jest przekonany, że rozwój zdolności obronnych musi być elementem strategicznego podejścia zapewniającego odpowiednią kombinację zdolności i celów, jakim powinny one służyć;
47. w związku z powyższym oczekuje, że podczas nadchodzącego szczytu poświęconego kwestiom obrony uwzględnione zostaną następujące działania:
 - a) zapewnienie politycznych i strategicznych wytycznych, które potwierdzą zobowiązanie państw członkowskich do rozwoju zdolności oraz poziom ambicji, przedstawione w oświadczeniu w sprawie wzmocnienia zdolności z 2008 r.;
 - b) ustanowienie podstawy dla prawdziwie wspólnego procesu planowania, począwszy od planowania strategicznego, przez zamówienia publiczne aż po rozwój technologiczny, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii dotyczących uzgodnień i zachęt finansowych;
 - c) przyspieszenie realizacji istniejących projektów, zwłaszcza tych dotyczących strategicznych elementów umożliwiających osiągnięcie celów, oraz zapewnienie wsparcia politycznego dla przewodnich projektów EAO, tj. dotyczących tankowania w powietrzu, łączności satelitarnej, systemów zdalnie sterowanych statków powietrznych, cyberobrony i jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej;
 - d) powierzenie wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel i EAO, we współpracy z Komisją, zadania przedstawienia do końca 2014 r. nowych praktycznych wniosków

w sprawie rozwoju zdolności obronnych;

- e) ustanowienie procesu monitorowania mającego na celu regularną ocenę osiąganego postępu;
- f) przypomnienie wartości ściślejszej współpracy z NATO i partnerami strategicznymi w dziedzinie rozwoju zdolności;
- g) rozpatrzenie kwestii rozpoczęcia prac rozwojowych nad wojskowym celem podstawowym na rok 2025, uzupełnionym ewentualnie podstawowym celem w zakresie przemysłu;

Trzecia grupa zagadnień: wzmacnianie europejskiego przemysłu obronnego

- 48. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji pt. „W kierunku bardziej konkurencyjnego i wydajnego sektora obronności i bezpieczeństwa”, który zawiera nowe pomysły i wnioski; w pełni popiera wysiłki Komisji mające na celu umocnienie rynku wewnętrznego obrony i bezpieczeństwa, a także opracowanie polityki przemysłowej w dziedzinie obrony, z uwzględnieniem odpowiedniego wsparcia dla MŚP, które odgrywają kluczową rolę w obszarach innowacji, badań i rozwoju, tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego, zgodnie ze strategią „Europa 2020”;
- 49. podkreśla, że umacnianie bazy technologicznej i przemysłowej sektora obronnego stanowi cel Unii ustanowiony w art. 42 ust. 3 i 45 TUE; zaznacza, że solidna europejska baza technologiczno-przemysłowa sektora obronnego (EDTIB), która może stanowić podporę WPBiO, aby dalej umacniać zdolności wojskowe Europy przy jednoczesnym zachowaniu strategicznej autonomii przez UE, ma zasadnicze znaczenie dla skutecznej obrony europejskiej; wskazuje na związek między badaniami, przemysłem a rozwojem zdolności, które są niezbędnymi elementami wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i konkurencyjności, a także silniejszej WPBiO;
- 50. ponownie podkreśla potrzebę silnego i mniej rozdrobnionego europejskiego przemysłu obronnego, który umożliwi podtrzymanie WPBiO i zwiększenie strategicznej autonomii UE; podkreśla znaczenie systemów certyfikacji i normalizacji w poprawie interoperacyjności sił zbrojnych; wzywa Radę Europejską do upoważnienia EAO do przygotowania planu działania dotyczącego opracowania norm w dziedzinie przemysłu obronnego, a także wzywa państwa członkowskie do optymalizacji europejskich procedur certyfikacji z wykorzystaniem wzajemnego uznawania certyfikatów, oraz do harmonizacji swoich procedur certyfikacji;
- 51. podkreśla, że przewidywanie zmian i restrukturyzacji oraz zarządzanie nimi stanowią integralny element każdej polityki przemysłowej; uważa zatem, że dalszej integracji rynku w sektorze obrony musi towarzyszyć aktywny dialog społeczny oraz ograniczanie jej negatywnych skutków dla gospodarek regionalnych i lokalnych, przy pełnym wykorzystaniu instrumentów finansowych UE, takich jak Europejski Fundusz Społeczny i Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji;
- 52. wzywa Radę Europejską do podjęcia działań w tych obszarach poprzez rozsądne finansowanie badań i rozwoju, w tym na szczeblu Unii; wspiera rozwój skutecznej i

opłacalnej współpracy obejmującej działalność badawczą w zakresie bezpieczeństwa cywilnego i obrony; podkreśla jednak, że nadal istnieje potrzeba zapewnienia skutecznego systemu kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania;

53. podkreśla potrzebę zapewnienia nowych źródeł finansowania na badania i innowacje w obszarze obrony, np. poprzez program „Horyzont 2020”;

Uwagi końcowe

54. w pełni popiera zorganizowanie debaty dotyczącej tych trzech grup zagadnień podczas grudniowego szczytu poświęconego kwestiom obrony; podkreśla ich równorzędne znaczenie oraz wewnętrzną logikę powiązań między tymi zagadnieniami, które służą osiągnięciu tych samych celów strategicznych;

55. wzywa Radę Europejską, jak również decydentów na wszystkich szczeblach w państwach członkowskich Unii, by wykazali większe ambicje i odwagę, rozpoczynając debatę publiczną, co ma jeszcze większe znaczenie w obecnej trudnej sytuacji gospodarczej; podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji i umocnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a także wyjaśnienia związku przyczynowo-skutkowego między bezpieczeństwem i obroną z jednej strony, a wolnością, demokracją, państwem prawa i dobrobytem z drugiej strony;

56. podkreśla nierozzerwalny związek między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym oraz uważa, że w celu utrzymania europejskiego modelu politycznego, gospodarczego i społecznego niezbędne są warunki zapewniające pokój, bezpieczeństwo i stabilność;

57. wyraża ogromne nadzieje, że grudniowy szczyt Rady Europejskiej nie będzie jednorazową okazją do przeglądu kwestii związanych z bezpieczeństwem i obroną, lecz zapoczątkuje on stały proces regularnych przeglądów w tej dziedzinie na szczeblu Rady Europejskiej; wspiera ustanowienie – w ramach działań następczych w związku z posiedzeniem Rady Europejskiej – planu działania obejmującego specjalne punkty odniesienia, ramy czasowe i mechanizm przedkładania sprawozdań; popiera utworzenie w perspektywie średnioterminowej Rady Ministrów Obrony, aby w ten sposób nadać kwestiom związanym z bezpieczeństwem i obroną właściwe znaczenie;

58. postanawia utrzymać i zacieśnić powiązania z parlamentami państw członkowskich dzięki regularnym posiedzeniom w celu propagowania dialogu i wymiany opinii w kwestiach dotyczących bezpieczeństwa i obrony;

59. uważa, że WPBiO stanowi główny filar procesu integracji europejskiej;

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel, Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu NATO, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego NATO, sekretarzowi generalnemu ONZ, urzędującemu przewodniczącemu OBWE, przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego OBWE, przewodniczącemu Zgromadzenia Unii Afrykańskiej, jak również sekretarzowi generalnemu ASEAN.

OPINIA MNIejszości

w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa) (00000/2013 – 2013/2105(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych, sprawozdawczyni: Maria Eleni Koppa

Opinia mniejszości złożona przez posłów grupy GUE/NGL: Sabine Lösing, Willy'ego Meyera i Nikolaosa Chountisa

Celem omawianego sprawozdania jest przyznanie wojsku głównej roli w dziedzinie bezpieczeństwa źródeł energii i szlaków handlowych. W związku z tym w sprawozdaniu poparto dalszą militaryzację UE, domagając się większej liczby misji w ramach WPBiO oraz poszerzenia zdolności wojskowych, a także „elastycznych, stałych sił zbrojnych o wysokiej gotowości do działań” – czyli de facto armii europejskiej. Opowiadamy się przeciwko temu sprawozdaniu, gdyż chce ono przekształcić UE w globalny podmiot wojskowy, a w szczególności:

- popiera utworzenie sztabu operacyjnego Unii Europejskiej korzystającego ze wsparcia wywiadu, a także stałej Rady ds. Obronności;
- popiera przegląd ram finansowych w odniesieniu do misji WPBiO poprzez rozszerzenie zakresu mechanizmu ATHENA poza kontrolą parlamentarną, a także finansowanie EAO z budżetu UE;
- zaciera granicę między badaniami cywilnymi i wojskowymi (oraz ich finansowaniem), a także między bezpieczeństwem wewnętrznym i zewnętrznym;
- wyrażono w nim ubolewanie, że grupy bojowe UE nie zostały jeszcze nigdy użyte w operacjach wojskowych UE;
- opowiada się za stosowaniem klauzuli wzajemnej obrony i solidarności (art. 42 ust. 7 TUE i art. 222 TFUE) również do celów ochrony handlu, szlaków energetycznych i infrastruktury krytycznej;
- ogólnie skupia się na „rozwiązaniach” wojskowych, a nie na możliwościach cywilnego i pokojowego rozwiązywania konfliktów.

Domagamy się:

- radykalnego rozbrojenia (również w przypadku broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej) na szczeblu UE i na szczeblu światowym;
- nieprzeznaczenia środków z budżetu UE na cele wojskowe;
- prowadzenia wszystkich działań w ścisłej zgodności z Kartą Narodów Zjednoczonych i prawem międzynarodowym;
- nadania UE charakteru cywilnego, stosowania wyłącznie cywilnych i pokojowych rozwiązań konfliktów oraz oddzielenia działań cywilnych od wojskowych;
- ścisłego oddzielenia UE od NATO.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.10.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 40 -: 11 0: 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaecker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Mirosław Piotrowski, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Werner Schulz, Sophocles Sophocleous, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Boris Zala
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Charalampos Angourakis, Reinhard Bütikofer, Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Emilio Menéndez del Valle, Doris Pack, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Dubravka Šuica